

100 Հարց Ա.

Հաղորդութեան Մասին

98) Ինչո՞ւ կաթոլիկ եկեղեցին հաւատացեալներուն միայն մէկ տեսակ հաղորդութիւն կու տայ:

Շարունակութիւն նախորդ թիւին

1562 թ. Տրիդենտեան ժողովը յատուկ որոշումով սահմանեց, որ մէկ տեսակ հաղորդութիւն բաւարար է փրկութեան համար եւ նզովեց անոնց, որոնք չէին ընդուներ հաղորդութիւն Լատինական ծեսէն: Խնդիրը արծարծուած է նաեւ 1962-1965 տարիներուն Վատիկանի Բժ. ժողովին (բ. գլուխ կանոն 55), որ վերահաստատեց Տրիդենտեան ժողովին ընդունած տեսակէտը, բայց դէպքերու եպիսկոպոսի թոյյատուութեամբ արտօնեց նաեւ երկու տեսակով հաղորդութիւր: Մեր եկեղեցին հաւատարիմ մնացած է ծիսական նախնական աւանդոյթին եւ իր հաւատացեալներուն կը հաղորդէ սրբազործուած հացով եւ գինիով, քանի որ շատ յատակ ունինք Տիրոջ պատուէրը, «Բոլորդ խմեցէք ասկէ» (Մատթ. 26/28), «Ով որ մարմինէս կ'ուտէ եւ Արիւնէս կը խմէ՝ յաւիտենական կեանք կ'ունենայ ...» (Յովհ. 6/54): Ցիսուսի խօսքերուն մէջ որեւէ խտրականութիւն չկայ, ուստի անհասկնարի է այս հարցին կաթոլիկներուն տեսակէտը:

99) Ինչո՞ւ մեր եկեղեցւոյ մէջ պատրագիչ քահանան մէկ նշխարի կ'օրինէ:

**ԱՊԱՆԴԱԿՈՐԱԿԱՆ
ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ**

**ՐԱՍԵԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ
ՀԱՄԱՆԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ
ԶԳՈՒՇԱԳՔ ՍՈՒՐ ՄԱՐԳԱՐԷՆԵՐԷՆ,**
**ՈՐՈՌ ՈՉԻԱՐԻ ԿԵՐԱՎԱՐԱՆՐՈՎ ԿՐ
ՄՈՎԻՆԱԱՆ ՃԵՂԻ, ՄԻԱՆ ԱՆԵՐԱԱՎԷՆ
ՅԱՎԻՉՎԱԿԻՀ ԳԱՋԼԵՐ ԵԱ: (ՄՎԲ. 7.15)**

**3-ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՈՐԴԻՆ՝
ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՈՍ**

Դ-Կ'ըսեն, թէ յարուցեալ Յիսուս, ոյոյն ինքն Միքայէլ Հրեշտակապետն է: Սակայն նոր Կտակարանը, որեւէ տեղ Յիսուսը Հրեշտակի հետ չնոյնացներ, ընդհակառակը կը շեշտէ Հրեշտակներուն եւ Որդիին անսահման տարրերութիւնը:

«Աստուած» այս վերջին օրերուն մեզի հետ խօսեցաւ իր Որդիովը, որ ամէն բանի ժառանգ դրաւ եւ աշխարհն ալ ստեղծեց: ՈՐԴԻՆ իր (Աստուծոյ) ՓԱՌԱՅ ԼՈՅՑՆ է եի իր է՛ՌԻԹԵԱՆ ԲՈՒՆ ՊԱՏԿԵՐԸ, որ իր զօրութեան խօսքով ամէն բան կը բռնէ, իր անձով մեր մեղքերը սրբելով՝ բարձրերը, Աստուծոյ մեծութեան աջ կողմը նստաւ: Եւ այնքան աւելի եղաւ Հրեշտակներէն, որ անոնցմէ աւելի լաւ անուն ժառանգեց: Որովհետեւ Հրեշտակներէն ոչ մէկուն ըստ այս խօսքերը. «Դուն իմ որդիս ես, ես այսօր քեզ ծնայ», «Ես անոր Հայր պիտի ըլլամ, եւ անիկա ինծի որդի պիտի ըլլայ», նաեւ երբ Անդրանիկը աշխարհ կը մտցնէ կ'ըսէ. «Աստուծոյ բոլոր Հրեշտակներն ալ անոր երկրպագութիւն թող ընեն»:

Սիրելի ընթերցող, ԾՐԱԳ քերքը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկալին մօս: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտուել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՑԵ.

ԲՈՒ ԽՈՍՔ ԻՄ ՈՅԵՐՈՒՄ ՑՈՎ Է ՈՒ ԻՄ ԾԱՌՈՒԵՐՈՒՄ ԼՈՅՑ
(Մ. 119.105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 4 ՄԱՐՏ 2018

ԹԻՒ 9

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՁՈՒՄՆԵՐ

ԵԱ. 56.1-57.21: ԵՔ. 4.17-5.14

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍ ԴՈՒԿԱՆԻ 16.1-13

ՏՆՏԵՍԻ ԿԻՐԱԿԻ

Իր աշակերտներուն Յիսուս այս առակը պատմեց.

«Մեծահարուստ մարդ մը կար, որ իր ստացուածքներուն վերակացու տնտես մը ուներ: Երբ տնտեսին մասին մարդիկ ամբաստանութիւն ըրին ըսելով՝ թէ իր տիրոջ հարստութիւնը կը վատնէ, մեծահարուստը կանչեց զինք եւ ըսաւ. «Ի՞նչ են քու մասիդ այս ըսուածները: Չեզի յանձնած բոլոր ստացուածքներուս հաշիր տուր: Այլեւս իմ տնտեսս չես կրնար ըլլալ»: Տնտեսը ինքնիրեն խորհեցաւ. «Ի՞նչ կրնամ ընել. ահա տէրս զիս տնտեսութեան պաշտօնէն կը գրկէ: Բանուորութիւն չեմ կրնար ընել, մուրալու կ'ամշնամ: Սակայն գիտեմ, թէ ի՞նչ պէտք է ընեմ, որ երբ տէրս տնտեսութեան պաշտօնէն հեռացնէ՝ մարդիկ զիս ընդունին իրենց տուներեն ներս»: Ապա, մէկ առ մէկ կանչեց իր տիրոջ պարտականները եւ առաջինին հարցուց. «Որքա՞ն պարտը ունիս տիրոջս»: Ան պատասխանեց. «Երկու հարիւր թիթեղ ձեռք»: Տնտեսը ըսաւ. «Ահաւասիկ պարտամուրիակդ. նստէ եւ անմիջապէս զրէ հարիւր»: Յետոյ հարցուց միւսին. «Դուն որքա՞ն պարտը ունիս»: Ան պատասխանեց. «Չորս հարիւր յիսուն պարկ ցորեն»: Տնտեսը ըսաւ. «Ահաւասիկ պարտամուրիակդ. նստէ եւ զրէ երեք հարիւր յիսուն»: Տերը ասիկա լսելով գովեց անիրաւ տնտեսը իր հնարամտութեան համար: Որպինետեւ այս աշխարհի մարդիկը իրենց գործերը վարելու մէջ աւելի ճարպիկ են քան` լրյուի որդիները: Եւ ես կ'ըսեմ ձեզի. Աշխարհիկ հարստութիւնը գործածեցէք այնպէս, որ Աստուծոյ բարեկամութիւնը շահիք, որպէսզի երբ այս աշխարհէն ելլէք, ձեզ յախտենական յարկերու մէջ ընդունին:

Ով որ փոքր ծառայութեան մէջ հաւատարիմ է, մեծին մէջ ալ հաւատարիմ է, իսկ ով որ փոքր ծառայութեան մէջ անհաւատարիմ է, մեծին մէջ ալ անհաւատարիմ է: Յետեւարար, եթէ աշխարհիկ հարստութիւնը գործածեցէք այնպէս, որ Աստուծոյ բարեկամութիւնը շահիք, որպէսզի երբ այս աշխարհէն ելլէք, ձեզ յախտենական յարկերու մէջ ընդունին:

ՍՈՒՐԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՅՈՎԱՆՆԻԿՈ ՈՐՈՇՆԵՑԻ ԳՐԻԳՈՐ ՏԱԹԵՒԱՑԻ

Մականունը՝ Կախիկ, ծնած է Սիւնեաց Ծղուկ գաւառի Վաղադն գիւղին մէջ, 1315-ին: Աշակերտած է Գլանորի համալսարանին մէջ Տիրատուր վարդապետին, որուն մահէն ետք փոխադրլած է Որոտանի վանքը, ինն ստանալով Որոտնեցի մականունը: Ան ծանօթ է իբր մեծ աստուածաբան, իմաստասէր, մատենագիր եւ ուսուցչապետ: Հիմնած է Տաթեւի համալսարանը եւ Ապրակունիսի բարձրորակ վանական դպրոցը, որոնք դարձած են աստուածաբանական եւ փիլիսոփայական կարեւրագոյն կեդրուներ: Պայքար մղած է Հայաստանեայց եկեղեցւոյ լատինացման շարժումին դէմ: Ան ժառանգ քողած իբր աշխատութիւններուն մէջ արծարծած է հայ եկեղեցւոյ արարչութեան, եկեղեցաբանութեան, հրեշտակաբանութեան հարցեր եւ մանաւանդ մարդկային հոգիի մասին խորհրդածութիւններ:

ԳՐԻԳՈՐ ՏԱԹԵՒԱՑԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏ

Յովիհաննէս Որոտնեցիի նշանաւոր աշակերտներէն՝ աստուածաբան, փիլիսոփայ եւ մանկավարժ: Իր ժամանակակիցներուն կողմէ անուանուած է «Երկրորդ Լուսաւորիչ», «Եռամեծ Վարդապետ», «Վարժապետ Հայոց»: Իր կարեւրագոյն գործերէն է «Գիրք հարցմանց»ը, որ աստուածաբանութեան գործնական գիրք մըն է: Իր հմայքը այնքան մեծ եղած է, որ իր այցելած վանքերուն մէջ աւելցած է ուսանողներուն թիւը:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԲԱԺԻՆ

**Ինչո՞ւ Աստուածոյ ողորմութիւնն ու գրութիւնն խնդրելու համար հաւատացեալներուն
կը թելադրովի ծովապահութեամբ
աղօթել**

Որովհետեւ ծովապահութիւնը խոնարհութեան, հեզութեան, անձնուիրութեան եւ եսի ունայնացման արարք մըն է, զոր ենթական պէտք է գործով ցոյց տայ իր Արարիչին՝ հրաժարելով աշխարհի բոլոր ցանկութիւններէն եւ անոնց առքած հանոյքներէն ու վայելքներէն՝ արժանանալու համար Աստուածոյ սիրոյն: Ծով պահողը իր սրտին ամբողջական սէրը արտայայտած կ'ըլլայ Աստուածոյ խօսին՝ թէ «Ոչ միայն հացով կ'ապրի մարդ, հապալ ամէն իշունով՝ որ Աստուածոյ բերնէն կ'ելլէ»:

Ծովապահութեան կամ պահէի հետ համընթաց կատարուելու են աղօթ եւ ողորմութիւն: Յոյժ թելադրելու է, որ հաւատացեալներ ծովապահութեան կամ պահէին պատճառով ծախսերէն կրնատուած գումարները յատկացնեն աղքատներու կամ բարի նպատակներու:

ԾԻՍԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

Ի՞նչ կը նշանակէ Մայրենի եկեղեցի:

Հայ Եկեղեցին հոգեւոր մայրն է իր ժողովուրդին եւ ժողովուրդն ալ հոգեւոր գաւակն է անոր: Որովհետեւ ժողովուրդը մկրտութեամբ հոգեւորապէս կը ծնի անոր ծոցէն, անկէ կ'առնէ իր հոգեւոր սնունդը եւ կը պաշտպանուի անոր հովանիին տակ ընդդիմ իր հաւատքին, բարոյականին եւ թշնամիներուն: Այս պատճառով կ'ըսուի ՄԱՅՐԵՆԻ ԵԿԵՂԵՑԻ:

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

**Ի՞նչ ԿԸԸՆ ՍՈՒՐԵՐ ՀԱՅՐԵՐԸ
ՊԱՀԵՑՈՂՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ**

Պահոց շրջանին, ինչ որ ստամունք կը զրկես, աղքատներուն ձեռքը պէտք է դնես, որպէսզի քու անօրութեամբ անօրի մը կշտանայ եւ մեղինրդ բաւուին:

Այնպէս ինչպէս երաշտ վայրերու մէջ ամէն տեսակի բանջարներ չեն բուսնիր, նոյնպէս ալ դատարկ ստամունք պիղծ խորհուրդներ չեն ծնիր:

Այնպէս ինչպէս պարարտ հողին մէջ զանազան տեսակի բանջարներ կը ծլին ու կ'անին, նոյնպէս ալ կերակուրներու աղբով լեցուած ստամունքները մշտապէս անմաքուր մտածումներ կ'արտադրեն:

Այնպէս ինչպէս խոնաւ հողը որդերը կը պարարտացնէ, նոյնպէս ալ յղփացած ստամունքը՝ պիղծ մոլութիւնները:

Անոնք, որ ստամունք կը ծառայեն, անհնար է, որ Աստուածոյ հաւատարիմ ծառաներ ըլլան: Խսկ անոնք, որ պահեցողութեամբ իրենք զիրենք կը զրկեն, ո՞չ միայն անօրէնութիւններու պղծութիւններէն կը սրբուի, այլև՝ սուրբ Աստուածը իրենց մէջ կը բնակեցնեն:

(Յանդակունի)

ՄԻԱՄՆԱԲԱՐ ԱՂՈԹԵՆՔ

Տէ՛ր Քու բարկութեանդ ցասումը եւ դարձուրդի ինձմէ, որ տրտմեցուցի Քեզ իմ բազում մեղինրովս: Ողորմէ՛ Քու դէմդ ապատամբածիս, եւ ցրու՛ իմ մեղինրուս սաստիկ դիզուած կոյտերը եւ միտքս բեւու՛ Քեզ ծառայելու բաղցը լուծին:

(Նիկում Սուրի)

ՀՈԳԵԽՈՐ ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ

**ԱՂՕԹԱԿԱՆ ԿԵՎԱԶԻ
ՎԵՐԱՍՈՐՈՎՈՒԹԵԱՆ**

Այսօր շատ մարդիկ օրը քանի մը վայրկեան հապեապ կերպով կ'աղօթեն եւ իրենց ըրածին անունը կը դնեն աղօթք: Ուրիշներ երբ խաչակնեն, կը խորհին որ անիկա աղօթքի պահը կը փոխարինէ: Տակաւին կան անոնք՝ որոնք երբ օրուան ընթացքին «Տէր Յիսուս» բառերը արտասանեն տունեն դուրս ելած ատեն կամ գործի գացած ժամանակ կը կարծեն, որ իրենց ըրածը աղօթք է: Կան նաեւ մարդիկ, որոնք Սուրբ Պատարագի ներկայ ըլլալը աղօթք կը նկատեն: Այս բոլորը սակայն աղօթքի աղքատագոյն երեսները կը ներկայացնեն, եւ շատ հեռու են նշարիտ աղօթք նկատուել: Ո՞վ չի գիտեր, որ մարդ կրնայ օրը խան անգամ խաչակնել եւ հարիւր անգամ Յիսուսը խաչել իր մեղինրով: Ո՞վ չի գիտեր, որ մարդ կրնայ օրը յիսուն անգամ «Տէր Յիսուս» բառերը կրկնել, առանց սակայն Յիսուսը իրեւ Սէր ունենալ իր սրտին մէջ: Ո՞վ չի գիտեր, որ մարդ կրնայ սուրբ Պատարագի գալ, եւ սակայն որեւէ հաղորդակցութիւն չունենալ Աստուածոյ պատարագուած գառնուկի հետ: Ուստի պէտք է վերանորգենք աղօթական մեր կեանքը: Պէտք է խնդրենք Սուրբ Հոգին, որ մեզի հետ աղօթէ եւ մեզի աղօթել սորվեցնէ (Յու. 20: Հո. 8.26: Փլա. 1.19): Երբ Սուրբ Հոգին իմ ըլլայ աղօթքի ժամանակ մեր առաջնորդն ու ուսուցիչը, այն ատեն աղօթքի ժամանակ պիտի չուզենք Տիրոջմէ, այլ՝ Տէրը պիտի ուզենք: Տիրոջ ձեռքին պիտի չնայինք, այլ՝ անոր սիրտին: Տիրոջ պարզեւեամբ պիտի չըլլան մեր հետաքրութեան նիւթը, այլ՝ անոր սիրտինը: